

ജസ്റ്റിസ് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി, പേരു
സൂചിപ്പിക്കുന്നപോലെ
കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു
ന്യായാധിപയാണ്. 1985ൽ
ജില്ലാ ജഡ്ജിയായി നേരിട്ട്
തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ,
കമ്മ്യൂണൽ റൊട്ടേഷൻ പ്രകാരം
ഒന്നാമതായി നിയമനം ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്ന
ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെ തഴഞ്ഞ്
ലിസ്റ്റിലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റു നാലു
പേരെ (കൃഷ്ണൻ നായർ, ഖാലിദ്,
അച്യുതനുണ്ണി, രാജപ്പൻ ആശാരി)
നിയമിക്കാനായിരുന്നു അന്ന്
നാടുവാണിരുന്ന കരുണാകരൻ സർക്കാർ
തീരുമാനിച്ചത്.

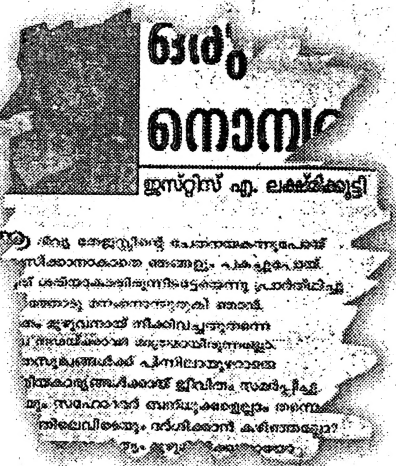
നീതിവ്യക്ഷത്തിലെ കുയിൽ

I leave thy praises unexpress'd
In verse that brings myself relief,
And by the measure of my grief
I leave thy greatness to be guess'd
-Alfred Lord Tennyson.

വിലാപകാവ്യത്തിന് ഇംഗ്ലീഷിൽ എലിജി എന്നാണ് പേര്. പ്രസിദ്ധനായ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെയോ സുഹൃത്തിന്റെയോ നിര്യാതത്തിൽ മനംനൊന്ത് രചിക്കുന്ന തത്ത്വചിന്താപരമായ ഭാവഗീതമാണ്, സാധാരണഗതിയിൽ എലിജി. 'മിങ്ട്ടന്റെ 'ലിസിഡസ്' (1638), ഷെല്ലിയുടെ 'അഡോണൈസ്' (1821), ടെന്നിസന്റെ 'ഇൻമൈമോറിയം' (1850) എന്നിവ വിഖ്യാതമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ. ഐറിഷ് ചാനലിൽ മുങ്ങിമരിച്ച സുഹൃത്തിനെക്കുറിച്ചാണ് മിങ്ട്ടന്റെ 'ലിസിഡസ്', കപ്പൽച്ചേരത്തിൽ മരിച്ച സഹോദരനെപ്പറ്റിയാണ് ടെന്നിസന്റെ 'ഇൻമൈമോറിയം'; ജോൺ കീറ്റ്സിന്റെ അകാലനിര്യാതമാണ് 'അഡോണൈസ്'ന് പ്രചോദനം. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ നശ്വരതയെക്കുറിച്ചുള്ള തത്ത്വചിന്താപരമായ മറ്റ് വിലാപകാവ്യങ്ങളുമുണ്ട്. തോമസ് ഗ്രേയുടെ 'എലിജി റിട്ടൺ ഇൻ എ കൺട്രി ചർച്ചുഡ്' (1751) ഉദാഹരണം. മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ വിലാപകാവ്യം മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ടിലെ സ്ത്രീപർവ്വം ആകാനേ തരമുള്ളൂ. (കണ്ണൂരിർത്തുള്ളിയെ സ്ത്രീയോടുപമിച്ച കാവ്യഭാവന തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛരേറുതന്നെ). പാശ്ചാത്യ മാതൃക പിന്തുടർന്ന പ്രധാന വിലാപകാവ്യങ്ങൾ വി.സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ 'ഒരു വിലാപ'വും (1908) കുമാരനാശന്റെ

ഭാരതയുവലോക ചൈതന്യ പ്രതീക
 മായ്, ഭാനുമൽ പ്രതാപനായ് ധീരതാനി
 ലയമായ്, വിശ്വത കൈലാസത്തിൻ

വേദവേദാന്ത വിജ്ഞാനവിത്തും ശ്രീനാരായണധർമ്മം പിഴിഞ്ഞ സത്തുമായിരുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂലൈ ഒന്നാം തീയതി ജലസമാധിയായ സ്വാമി ശാശ്വതികാനന്ദ. നടരാജഗുരു മുതൽക്കിങ്ങോട്ട് എത്രയോ ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിട്ടുണ്ട് ഗുരുഭേദവ്. എന്നാൽ, അപരക്കാർക്കും ശാശ്വതികാനന്ദന്റെ ഗ്ലാമറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശിവഗിരി മഠാധിപതിയായിരുന്നപ്പോഴും അല്ലാഞ്ഞപ്പോഴും സ്വാമിയായിരുന്നു ശ്രീനാരായണീയരുടെ കൺകണ്ട ദൈവം. കളച്ചുതിരിഞ്ഞോറ്റ അധികാരഭ്രഷ്ടനായപ്പോഴോ പിന്നീട് ശിവഗിരിയിൽ പൊലീസ് കർസേവ നടത്തിയപ്പോഴോ സ്വാമി കുലുങ്ങിയില്ല. എ.കെ. ആന്റണിക്കെതിരെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രചാരണം നടത്താനോ വിരുദ്ധപക്ഷത്തെ സന്നദ്ധനികൾക്കെതിരെ നിയമയുദ്ധം നടത്താനോ കാഷായവസ്ത്രം തടസ്സമായുമില്ല. കോടനികി വീധിയെ തുടർന്ന് നടന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തന്റെ പാനൽ എല്ലാ സ്റ്റാമ്പും നേടിയിട്ടും മ

തിരുവനന്തപുരത്ത്
വക്കീലായിരിക്കുമ്പോഴോ
പിന്നീട് ജഡ്ജിയായ ശേഷമോ
ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി കവയിത്രിയായി
അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സ്വാമികളുടെ
ആകസ്മിക മരണം
ന്യായാധിപതിലെ കവയിത്രിയെ
തട്ടിയുണർത്തിയതാകാം.

റാധിപതി സ്ഥാനത്തുനിന്നൊഴിഞ്ഞുനിൽക്കാനുള്ള ആർജവവും അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

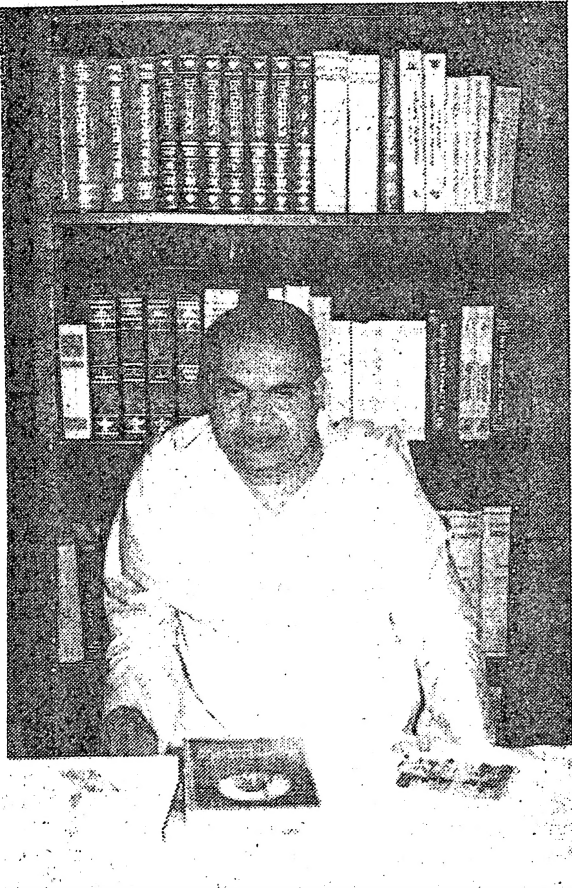
സ്വാമിയുടെ അക്കാല വിധോഗം സാംസ്കാരിക കേരളത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഞെട്ടിച്ചു. ശിവഗിരിയെ കാവിവത്കരണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ച കർമ്മയോഗിയായിരുന്നു ശാശ്വതികാനന്ദയെന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ; ഹൈന്ദവ സംസ്കാരത്തിന്റെ പതാഹവാഹകനായിരുന്നെന്ന് സംഘപരിവാർ. സ്വാമിയുടെ നന്മകൾ ലേഖനരൂപത്തിലാക്കി, സൂക്തമാർ അഴിക്കോട്ട് എം.കെ. സാനു മൗനം പാലിച്ചു. തോട്ടം രാജശേഖരൻ സ്വാമിയെ മദ്യപാനം ദുർവൃത്തിനുമായി ചിത്രീകരിച്ചു. നന്മയെച്ചൊല്ലി വിനിശ്ചയിക്കാം ചിലർ, തിന്മയെപ്പറ്റിയേ പാടു ലോകം!

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും വിലാപകാവ്യമെഴുതാൻ കവികളാരും മുന്നോട്ടുവന്നില്ല. എം.പി അപ്പൻ മുതൽക്ക് ശ്രീനാരായണിയരായ കവികൾ തന്നെ എത്രയോ പേരുണ്ട്. എന്നാൽ, I weep for Adonai - he is dead! എന്ന് വിലപിക്കാൻ ഒപ്പല്ലി, “ഇവിടെ മാഞ്ഞുസുരോവിന്മേൽ കൽപഭൂമത്തിനുടെ കൊമ്പിൽ വിരിഞ്ഞിടാം നീ”യെന്ന് സ മാധവപ്പിപ്പിക്കാൻ കുമരനാശാൻ ഇല്ലാതെ പോയി. നമ്മുടെ സംസ്കാരലോപം.

സ്വാമിയുടെ അപദാനങ്ങൾ പാടിപ്പുകഴ്ത്തിയ കേരളകുമ്പുരിയുടെ ജൂലൈ ൨ ഞ്ചാം തീയതിയിലെയും മൂന്നാം തീയതിയിലെയും ലക്കങ്ങൾക്ക് എത്ര ആയുസ്സുണ്ട്? ഏറ്റവും കൂടിയത് 24 മണിക്കൂർ. ഏതു പത്രവാർത്തക്കും ആയുസ്സ് അത്രയേയുള്ളൂ. മറിച്ച് ഷെല്ലിയുടെ 'അഡോണൈസ്' ആണെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയുള്ളിടത്തോളംകാ

ലം നിലനിൽക്കും. അതാണ് കവിതയുടെ ശക്തി. സ്വാമിത്വപ്പാദങ്ങളുടെ മഹച്ചരമത്തെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കാവുന്നത്ര മഹാകവികൾ മടിച്ചുനിന്നാൽ പിന്നെയെന്താണ് കരണിയും? വെറും കവികൾ ആ ജോലി എടുക്കുക. അവരും വിസമ്മതിച്ചാലോ? കവികളേയല്ലാത്തവർ പരിശ്രമിക്കുക. അങ്ങനെയാണ് കുമ്മാരി ജസ്റ്റിസ് എ. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി 'ഒരു നൊമ്പരം' എഴുതിയത്. ആഗസ്റ്റ് 28ാം തീയതി (ചിങ്ങം 12) അത് കേരളകൗമുദി പത്രത്തിന്റെ എഡിറ്റ് പേജിൽ കവയിത്രിയുടെ ചിത്രം സഹിതം അച്ചടിച്ചുവരുകയും ചെയ്തു.

ജസ്റ്റിസ് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി, പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്നപോലെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ന്യായാധിപയാണ്. 1985ൽ ജില്ലാ ജഡ്ജിയായി നേരിട്ട് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ, കമ്മ്യൂണൽ റൊട്ടേഷൻ പ്രകാരം ഒന്നാമതായി നിയമനം ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെ തഴഞ്ഞ് ലിസ്റ്റിലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റു നാലു പേരെ (കൃഷ്ണൻ നായർ, ഖാലിദ്, അച്യുതനൃണി, രാജപ്പൻ ആശാരി) നിയമിക്കാനായിരുന്നു അന്ന് നാടുവാണിരുന്ന കരുണാകരൻ സർക്കാർ തീരുമാനിച്ചത്. ഒരു ഈഴവ വനിത തഴയപ്പെട്ടതിനെ എസ്.എൻ.ഡി.പി യോഗമോ ഭരണമുന്നണിയിൽ അംഗമായിരുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടിയോ അന്ന് ശിവഗിരി മഠാധിപതിയും ശ്രീനാരായണ ധർമസംഘം അധ്യക്ഷനുമായിരുന്ന ശാശ്വതികാനന്ദ സ്വാമിയെക്കുളിച്ചോ അപലപിച്ചില്ല. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി കേസിനു പോയി. അപ്പോൾ ലിസ്റ്റ് തന്നെ. വേണ്ടെന്നുവെക്കും എന്നായി

സ്വാമിയുടെ അകാല വിധോഗം സാംസ്കാരിക കേരളത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തെളിച്ചു. ശിവഗിരിയെ കാവിലാകുന്നതിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ച കർമ്മയോഗിയായിരുന്നു ശാശ്വതികാനന്ദയെന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ; ഹൈന്ദവ സാംസ്കാരത്തിന്റെ പതാഹവാഹകനായിരുന്നത് സംഘപരിവാർ. സ്വാമിയുടെ നന്മകൾ ലേഖനരൂപത്തിലാക്കി, സുകുമാർ അഴീക്കോട്. എം.കെ. സാനു മൗനം പാലിച്ചു. തോട്ടം രാജശേഖരൻ സ്വാമിയെ മദ്യപനും ദുർവൃത്തനുമായി ചിത്രീകരിച്ചു. നന്മയെച്ചൊല്ലി വിനിശ്ചയിക്കാം ചിലർ, തിന്മയെപ്പറ്റിയേ പാടു ലോകം!!

സർക്കാർ നിലപാട്. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെയും മറ്റു നാലു പേരെയും നിയമിക്കണമെന്ന ഹൈക്കോടതി വിധിക്കെതിരെ സർക്കാർ അപ്പീൽ പോയി. ഒന്നര വർഷത്തിനു ശേഷം 1987ൽ സുപ്രീം കോടതി വിധി പ്രകാരമാണ് അവർക്ക് നിയമനം ലഭിച്ചത്. കൊല്ലം, മാവേലിക്കര, പത്തനംതിട്ട, തൊടുപുഴ, ആലപ്പുഴ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ജില്ലാ ജഡ്ജിയായി പരിലസിച്ചു. 2000മാണ്ട് ജൂലൈ 12ന് ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു.

തിരുവനന്തപുരത്ത് വക്കീലായിരിക്കുമ്പോഴോ പിന്നീട് ജഡ്ജിയായ ശേഷമോ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി കവയിത്രിയായി അറിയപ്പെട്ടില്ല. സ്വാമികളുടെ ആകസ്മിക മരണം ന്യായാധിപതിലെ കവയിത്രിയെ തട്ടിയുണർത്തിയതാകാം.

"ഓരോരോ മനുഷ്യനും ഓരോരോ ദൗത്യത്തിനായ്"

പിറന്നിടുന്നു ഭൂവിൽ ആയതേ പരമാർഥം" എന്ന അവർ തന്നെ പാടിയിരിക്കുന്നു.

"ആ ദിവ്യ തേജസ്സിന്റെ ചേതനയകന്നുപോയ വിശ്വസിക്കാനാകാതെ ഞങ്ങളും പകച്ചുപോയ്. കേട്ടതു ശരിയാകാതിരുന്നിട്ടേയെന്നു പ്രാർഥിച്ചു

ദൈവത്തോട് മനംനൊന്തുകി ഞാൻ..." ഇതാണ് 'ഒരു നൊമ്പരം'ത്തിന്റെ ആരംഭം. ഇതിൽ കവിതയെവിടെ? അലങ്കാരമെവിടെ, ചമത്കാരമെവിടെ, വൃത്തം സ്രഗ്ദ്ധരയാണോ ശാർദൂലവിക്രിഡിതമാണോ എന്നൊന്നും ചോദിക്കരുത്. കവിതയിൽ ചോദ്യമില്ല. കോടതിയലക്ഷ്യം പേടിച്ചാകും സാഹിത്യ വാരഫലക്കാർക്ക് നൊമ്പരത്തെ തൊട്ടില്ല വൃത്തമോ അലങ്കാരമോ അല്ല, കവിയുടെ ആത്മാർത്ഥതയാണ് പ്രധാനം. പിന്നെ, കറുത്തീർന്ന ഗുരുഭക്തി.

"അങ്ങുതൻവചനങ്ങൾ മാർഗഭിപമാകുവാൻ

ഞങ്ങളെയനുഗ്രഹിച്ചിടുക മഹാത്മാവേ!" എന്ന വരികളിൽ നൊമ്പരത്തിന്റെ ആകത്തുക അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

"അങ്ങുതൻ സമാധിയിലർപ്പിക്കാൻ മറ്റൊന്നില്ല

കണ്ണുനിർമുത്തല്ലാതെ മറ്റൊന്നുനൽകിടുവാൻ" എന്ന രീതിയിൽ കാവ്യം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1956ൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചതാണ് കേരളാ ഹൈക്കോടതി. ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ നിയമസംബന്ധമായ ലേഖനമെഴുതിയ ന്യായാധിപർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വിധിന്യായത്തിലുടനീളം കിറ്റസും ഷെല്ലിയും കോരിനിറച്ച ഒരു ജഡ്ജി മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പ്രമുഖ സാഹിത്യകാരന്റെ സഹോദരൻ നേരത്തെ ജഡ്ജിയായിരുന്നു; അനന്തരവൻ ഇപ്പോൾ ജഡ്ജിയാണ്. മറ്റൊരു ന്യായാധിപന്റെ ജാമാതാവ് മൺമറഞ്ഞ മഹാസാഹിത്യകാരന്റെ മകനാണ്. പിന്നെ, കോടതി മുറിയിലെ തിരക്കുകൾക്കിടയിലും നിയമ പ്രശ്നങ്ങളുടെ നൂലാമാലകളിലും മലയാളമനോരമ വായിച്ച് ജീവിതഗന്ധിയായ കഥകൾ ആസ്വദിച്ചിരുന്ന ഒരാളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രക്കേയുള്ളൂ ഹൈക്കോടതിയുടെ സാഹിത്യബന്ധം. ഇതാദ്യമായാണ് നീതിയുടെ വ്യക്ഷത്തിൽനിന്ന് കുയിലിന്റെ കുജനം.

Our sweetest songs are those that tell of saddest thought എന്നു പറഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ആംഗലകവി ഷെല്ലി. അതുകൊണ്ടാണ് ശാശ്വതികാനന്ദ സ്വാമിയുടെ വിധോഗം സൂഷ്മിച്ച വേദനയിലും നാം ജസ്റ്റിസ് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ കവിതയായി - കാതോർക്കുന്നു.

മുടുകുഹ്യദന്തമേ, മുഗ്ധഭാവനകൊണ്ടിമുകുവേദനകളെ; മുഴുവൻ. മുത്താകട്ടെ.